HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

מסורת הש"ס

ה) לעיל ד. פסחים עח. פרה פ"ג מ"ח ס"ק, ג) נכ"ל הוספה וכן לקמן, ג) נקמן פח. שבת קכ: [מס' סופרים פ"ה הלכה יב], ד) [ממדבר יט], ה) [לך ז.].

תורה אור השלם

1. וְהָיָה עַל מֵצַח אַהֲרֹן וְנָשָׂא אַהֲרֹן אֶת עֲוֹן הַקֳּדָשִׁים אֲשֶׁר יַקְדִּישׁוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְכֹל מַתְּנֹת קָדְשֵׁיהֶם וְהָיָה עַל מִצְחוֹ תָּמִיד לְרָצוֹן לָהֶם לִפְנֵי יְיָ: שמות כח לח

הגהות הב"ח

(א) גמ' אל מצח ונפל:
(ב) רש"י ד"ה וכי יוסי כו' לעיל מתלת דף ד: (ג) שם ד"ה כורך להגיע עליו מפני מחוק:

תום' ישנים

תפילין שיש בהן אזכרות הרבה. וא"ת למה לי לטעמא דלמ' יהן בהן אחת מהן ימים כהן כשבת פרק במה טומנין [מט, ב] ה) תיפוק ליה משום היכא דעתיד להכבד. וי"ל דהיינו נמי טעמא דהיכא דעתיד להכבד. אי נמי אומר הר"י מלמען דטעמא דהיכא דעתיד לא שייך אלא כשהוא ניעור. נשבר הציץ מנא פ"ה. וא"ת מהאי לישנא גופיה דעל מצחו ונפל. וי"ל דהכי קאמר נשבר הציץ מנא ליה, דמעיקרא הוה ליה למיקטע קרא מאשבר ולא למיגמ על מצחו אלא מלתיה מרגלה. **והתניא אי** ר"י **סבר** הותרה **היא בציבור** אפי' **הואה כלל למה לי.** וא"ת לילמד משום לילו של מהרן כדלמתן לעיל [ז, ב]. וי"ל דטעמא של הואה אין לנו לעשות בשבל קרבן יחיד. רבינו התר"ם. וע"ו קשה לי כמו שעשו מעלת פריסה בשבל לילו של מהרן, ג"כ בשבל לילו של אהרן, ג"כ גם מעלת הואה היה לסם לעשות כמו שאמרנו למעלה [ג, ב] דינן פר ואיל שלו וכו', ואם אין של שלו לא היה טעון פריסה היה לו לומר דינן פר שלו מפר שלו גרידא, ועוד היכן מצינו במילואים שלא היה הפריסה בשבל לילו של אהרן כמו בשבל אחריני, ועוד מדקתמר ר"י שליחי ושניהי משמע קצת דמלאוריית קאמר ולא למעלה, וא"ת מיעטרך הואה בשבל לילו של אהרן. וי"ל דהשתא נקטן פרק הוליחו [ג, ב] דתניא בזאהרות שלו מעלה תלוי בקניעות זמן ולא בציבור ויחיד, וכיון דמלאוריית טומאה הותרה במקבע זמן כגון לילו, אין לחכמים לעשות מעלת הואה ופריסה לטומאת מת לבד מתפילין משמע דקאמר מפני שליחי ומלאוריית מדקאמר שליחי ושניהי משמע בתורת שליחי ושניהי, ולכון הקונטרס מפרשי גם כאן [ד"ה הואה] וגם למעלה [ו, ב ד"ה הותרה], ודוק ותשכח. ג"ל כתני [שבת קכ, ב] מקקטן טעמא משום דאסור לעשות בפני הסם עכום, אבל משום לא מעלה לא יעשה אלא ולא כלום. והא דתנן בפסחים פרה [פ"ב מ"ו] טבל פי' קטן] וכבס בגדיו ורחץ בשרו במים, שאם הקדים טבילה לזהלה לא עשה ולא כלום. והא דתנן בפסחים פרה [פ"ב מ"ו] טבל

עין משפט נר מצוה

יז א מיי' פ"ג מהלכות פרה פרה אדומה הלכה ד:
יח ב מיי' פ"ג מהלכות עבודת יום"כ ה"ד:
יט ג טוש"ע י"ד סי' קנ סעיף ג:
כ ד ה מיי' פ"ו מהלכות יסודי התורה הלכה ו סמג עשין ג:

מוסף רש"י

על מצחו תמיד. קלע שהיתה הוא להן לכשם יתירה כשר קבוע ליה מקום והיה על מצח אהרן (שבת יב.). שלא יסיח דעתו ממנו. שממתים בו בעודו על מצחו (שמות כח לח). אחד זה ואחד זה. אחד כהן הגדול את הפרה ואחד כהן גדול ביום הכפורים שטעונין פרישה שבעת ימים (פסחים עח). בל שבעה. ימי הספרה (לעיל ד.). בהאמן לפרישתו שמא היום שליחי לטומאתו, שמא היום ג' ימים שטעונין טבילה, ומפני שמא שליחי, ושליחי שמא שליחי, ורביעי לא בעי זריקה, ואינך מספקינן כל חד וחד בד' לטומאה (פסחים עח.). מכל חטאות שהיו שם. מכל אפרי הפרות שהיו במקדש, שאפר פרה אין משה לא כלום (שם). הזאה כלל למה לי. לא קרבן ביום הכפורים לציבור הוא ולזאה טומאה (שם). דת"ק סבר לא אמרינן טבילה בזמנה מצוה. ואם אין לו גמר יטמין עד למחר ויקטנו (לקמן פח.).

תום' ישנים (המשך)

שחזר ביום והזה ביום, ביום והזה ביום, שחלש ועמו טובל ביום ומזה ביום, תומר ר"ת דאיירי טבילה שהיו עושין לפני הזאה כדי לקבל תוספת טהרה, כדלמרינן בפרק [ט, ב] מה שהיו מכניסות לבית המטבילות לא נכנסו לבית שלא במילה וטבילה והלכתא דמים אף אחם וכו', וע"ל כפל מוסף שאחר שהרי שמרינן בהחולץ [יבמות מז, ב] על ומרפא מטבילין אותו מיד שהוי מצוה לא מצוה, ואם היתה מועלת טבילה לפני מילה היו עושין אותה מיד דשהוי מצוה לא מצוה, ומטבילה מלרייתה היא וטבילה מלרת היה שוטה אחר הזאה והיא עיקר והא מיירי קרא דספרי. (ובמסכת מקוואות) [ובתוספתא דפרה [פי"ב] ומי מניח טבל ועולה אם יש עיניו] שטף גשמים טמא, פי' שטבלה בהזאה [ושם יש עיניו] משקה טופח טהור. [כ, ב] לא מוטבלין ולא מזין ממקומן טבילה להזאה, מוקי לה ריש"י בטבילת חוב והזאה ע"ג יהושלמי [מגילה פ"ב ה"ב] [ובקונט'] [ובקונט'] נמי מוטבלין מקמי מזין ממש בטבילת חוב מיירי, ובמגילה אחרון הרבה. וכאן הניח בשם ריש"י דאפילו הכשיר הרבה שבשניי מן המוכשי יכול [להזות] [לאזות] אפילו בשניי, כדלקמני [ספרי זוטא במדבר יט, יג] ותטבול ביום השלישי יכול השלישי סמוך למיתה, מתרת שוב שלישי [רמוז] מן המיתה אבל שלישי סמוך לשלישי, תתרת שוב שלישי, אם למד שלישי לשלישי הרי כאן תמור, אבל שלישי לרמוז מן המיתה שלישי סמוך לשלישי, יכול השאם שלישי [רמוז] מן המיתה אבל שלישי סמוך לשלישי, תתרת שוב שלישי, אם למד שלישי לשלישי הרי כאן תמור אבל שלישי לרמוז מן המיתה שלישי סמוך לשלישי, יכול השאם שלישי [רמוז] מן

ומה ציץ שאין בו אלא אזכרה אחת. תימה לי ליפרך מה לציץ שכן הסם הוא בגלוי תמיד בתפילין שהן מחופין עור ואין לתרך ה"ג כתיב שדי בתפילין בקמטין תלת לתין זה כתב גמור דלזקוק שי"ן של תפילין הלכה למשה מסיני אבל ד' י' לג ועוד בציץ ליכא שם

מחשבת שלא לצורך הוא בעי. ואי קשיא לך ממחשבת שלא לצורך הוא בעי לכפר על מחשבת שלא לצורך הוא בעי לכפר על מחשבת שלא לצורך הוא בעי לכפר על מ